

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 01 octombrie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

S-au luat în examinare apelurile declarate de reclamantul și de pârâtul, împotriva sentinței civile nr. din, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., privind și pe intimatul pârât, având ca obiect anulare act.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reprezentanta apelantului reclamant, avocat, în substituirea domnului avocat lipsă fiind reprezentantul apelantului pârât, apelantul reclamant și reprezentantul intimatului pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că prin memoriul de apel apelantul pârât a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Se învederează, de asemenea, că prin încheierea ședinței publice din data de 18 iunie 2024, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol în vederea punerii în discuția părților a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, cu următoarea chestiune de drept: dacă dispozițiile art. 1531 alin. 1 și alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin. 1 Cod civil se aplică în ipoteza reparării prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor prin Decizia nr. 678 din 28 noiembrie 2023 a Curții Constituționale.

Totodată, se învederează că la data de 30 septembrie 2024, prin serviciul de registratură al instanței, apelantul reclamant a depus la dosar note de ședință.

Interpelată fiind de către instanță dacă a luat cunoștință despre motivul repunerii cauzei pe rol, reprezentanta apelantului reclamant învederează că a luat la cunoștință despre motivul repunerii cauzei pe rol.

Curtea pune în discuție excepția inadmisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție invocată de apelantul reclamant prin notele de ședință.

Reprezentanta apelantului reclamant susține aspectele dezvoltate în notele de ședință depuse pentru acest termen de judecată sens în care solicită admiterea excepției inadmisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 62/2024, d. De asemenea, solicită respingerea cererii de suspendare a cauzei, după caz, ca prematură sau neîntemeiată la acest moment procesual.

Apreciază că prevederile speciale ale art. 2 alin (1) din Ordonanța de urgență nr. 62/2024, practic se coroborează cu prevederile generale prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă. Or, pornind de la interpretarea coroborată a celor două prevederi rezultă că pentru a se dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei probleme de drept, problema respectivă trebuie să îndeplinească anumite condiții, respectiv să fie o problemă dificilă, să implice un caracter de noutate și care ar împiedica dezvoltarea unei practici contradictorii. Or, după cum a dezvoltat și în notele de ședință și a atașat și practică în acest sens, la acest moment să existe o serie

de hotărâri ale instanțelor care s-au pronunțat în legătură cu problema de drept în discuție și care conturează o poziția formulată în jurisprudență cu privire la problema de drept pusă în discuție, astfel în hotărârile care au fost anexate notelor de ședință se conturează o poziție unitară în sensul anulării ordinelor de sistare a plății indemnizației pentru limită de vârstă și repunerea în plată, începând cu data emiterii ordinelor de încetare a plăților pentru indemnizație pentru limită de vârstă, cu obligarea părților la plata dobânzilor legale calculată de la data scadenței fiecărei indemnizații lunare și până la data efectivă a plății, precum și actualizarea sumelor datorate cu rata inflației în temeiul principiului repunerii în situația anterioară.

Totodată, apreciază că Decizia nr. 678/2023 a Curții Constituționale cuprinde considerente care au relevanță în legătură cu modul de interpretare a problemei în discuție și sunt indicate inclusiv în notele de ședință de exemplu paragraful 57 din decizia Curții Constituționale.

Mai mult, având în vedere că și anterior a avut loc o modificare legislativă prin Legea nr. 7/2021, care a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 261/2022 a Curții Constituționale, apreciază relevante pentru problema de drept în discuție și considerentele acelei decizii care indică anumite aspecte de aplicare în practică a efectelor excepției de neconstituționalitate.

În aceste condiții, având în vedere că în speță problema și-a pierdut caracterul de noutate conturându-se o practică unitară sub acest aspect și raportat la considerentele deciziilor Curții Constituționale menționate anterior, apreciază că nu se mai justifică și este inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema în discuție, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă coroborat cu art. 2 din Ordonanța de urgență nr. 62/2024.

Pe cale de consecință, apreciază că nu se mai justifică nici suspendarea soluționării cauzei, după caz, apreciind că se impune respingerea ca prematură.

Curtea rămâne în pronunțare cu privire la posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

C U R T E A

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul cererii de chemare în judecată:

Prin cererea formulată la data de 24.08.2023, reclamantul în contradictoriu cu pârâții și, a solicitat instanței să dispună:

1. anularea Ordinului de încetare nr. din data de 30.06.2023 emis de - în cele ce urmează „Ordinul” (Anexa nr. 1 la prezenta);

2. obligarea părților la plata indemnizației pentru limită de vârstă începând cu data de 01.07.2023 la zi și în continuare lunar; obligarea părților la plata dobânzii legale calculată de la data emiterii Ordinului atacat și până la data efectivă a plății, precum și actualizarea sumelor datorate cu rata inflației;

3. obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

2. Sentința pronunțată de Tribunalul

Prin sentința civilă nr. din a Tribunalului, pronunțată în dosarul nr. s-a admis în parte excepția rămânării fără obiect, invocată de către pârâți.

S-au respins capetele de cerere privind anularea ordinului de încetare nr. /30.06.2023 și obligarea părților de plată a indemnizației pentru limită de vârstă începând cu data de 01.07.2023, ca rămase fără obiect.

S-au respins în rest excepția ca neîntemeiată.

S-a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâții și

Pârâții au fost obligați la actualizarea cu rata inflației a sumelor cuvenite reclamantului cu titlu de indemnizație pentru limită de vârstă, calculate pentru perioada 01.07.2023-11.12.2023, precum și la plata dobânzii legale aferente, calculate de la scadență și până la stingerea obligației prin plată.

S-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului de obligare a părților la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în esență, că excepția rămânerii fără obiect este nefondată.

Prin Ordinul nr. din 28.12.2023, pârâtul a dispus ca din data de 12.12.2023 să se reia plata indemnizației pentru limită de vârstă cuvenită reclamantului. În același Ordin se prevede că drepturile bănești cuvenite pentru perioada 01.07.2023-11.12.2023 „vor fi acordate corespunzător”.

Reclamantul a susținut că prin raportare la cel din urmă Ordin cererea nu ar fi rămas fără obiect, invocând mai multe argumente în acest sens.

Un prim argument ar fi fost acela că deși s-a prevăzut reluarea plății indemnizației, în bugetul Senatului nu sunt încă fonduri pentru plata drepturilor cuvenite, context în care nu se va proceda la reluarea efectivă a plății. Tribunalul a reținut că acest argument nu poate fi primit. Plata efectivă a sumelor cuvenite reclamantului este o chestiune ce ține de executarea Ordinului, nu de efectele pe care acesta le produce. Or, ceea ce contează din perspectiva obiectului cererii de chemare în judecată sunt drepturile deduse judecății, drepturi care decurg din actul prin care au fost stabilite. Prin urmare, plata indemnizației ține de executarea dreptului, nu de existența sa. Așa fiind, dreptul la plata indemnizației, ce a fost dedus judecății, nu este în sine condiționat de existența sumelor în bugetul pârâtului. Totodată, prin cererea de chemare în judecată reclamantul a urmărit repunerea în situația anterioară emiterii Ordinului dedus judecății. Însă, și dacă acest ordin nu ar fi fost admis, plata efectivă a sumelor către reclamant era în continuare condiționată de existența sumelor în buget. Tocmai de aceea, deficiențele sub aspectul plății ar subzista indiferent dacă instanța ar proceda la analiza pe fond a cauzei sau ar reține incidența excepției analizate.

În al doilea rând, reclamantul a susținut că emiterea Ordinului de reluare a plății nu este de natură să conducă la rămânerea fără obiect a acțiunii, întrucât prin acesta nu s-a dispus expres revocarea Ordinului dedus judecății, iar în ceea ce privește repunerea în plată pentru perioada 01.07.2023-11.12.2023, afirmația „vagă” că drepturile se vor achita corespunzător nu poate fi avută în vedere cu atât mai mult cu cât nu se arată ce se înțelege prin această sintagmă. Nici această aserțiune nu poate fi primită. Încă de la început reclamantul a susținut că dreptul dedus judecății este fie unul de muncă, fie unul de asigurări sociale, insistând mai degrabă asupra celei din urmă calificări. Dacă însă dreptul este unul de asigurări sociale, emiterea unui act juridic (în cazul dreptului comun, decizie de pensie) prin care se infirmă cele anterior statuate printr-un act similar, cu stabilirea drepturilor de la aceeași dată ca și actul precedent, conduce în mod automat la revocarea celui din urmă și la înlăturarea sa din circuitul civil. Așa fiind, nu era necesar ca în Ordinul nr. din 28.12.2023 să se menționeze în mod expres că se revocă Ordinul nr./30.06.2023, acest efecte producându-se automat prin dispoziția cuprinsă în cel din cel din urmă ordin, conform căreia se reia în plată indemnizația, dar și prin mențiunea referitoare la plata drepturilor aferente perioadei 01.07.2023-11.12.2023. În plus, sintagma „în mod corespunzător” nu este una echivocă, așa cum susține reclamantul, rațiunea acestei formulări fiind dată de nevoia ca în drepturile aferente perioadei 01.07.2023-11.12.2023 să se reflecte eventuale modificări ce au apărut sub aspectul cuantumului pe parcurs.

Față de cele arătate, Tribunalul a reținut că la momentul emiterii Ordinul nr. din 28.12.2023 Ordinul dedus judecății a fost lipsit de efecte juridice, astfel încât nu se mai poate susține că primele două capete de cerere mai au vreun obiect, în condițiile în care prin intermediul acestora s-a urmărit aceeași finalitate.

În schimb, s-au apreciat că sunt întemeiate aserțiunile reclamantului că prin emiterea Ordinului nr. din 28.12.2023 cererea nu a rămas fără obiect în ansamblul său, în condițiile în care prin capătul numărul trei de cerere s-a solicitat și obligarea pârâților la plata dobânzii legale, calculată de la data emiterii Ordinului atacat și până la data efectivă a plății și actualizarea sumelor cu rata inflației. Or, deși prin Ordinul nr. din 28.12.2023 s-a dispus plata drepturilor aferente acestei perioade, nu s-a statuat nimic asupra dobânzii legale sau a actualizării sumelor. Așa fiind, excepția este neîntemeiată cu privire la acest aspect.

Cu privire la dobânda legală și actualizarea sumelor s-a reținut că art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza întâi și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil, consacră principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării de către debitor a obligației, statuând că prejudiciul cuprinde atât pierderea efectiv suferită de creditor (*damnum emergens*), cât și beneficiul

de care acesta este lipsit (*lucrum cessans*). Potrivit aceluiași dispoziții, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

În prezenta cauză, deși pârâții au recunoscut îndreptățirea reclamantului la plata drepturilor bănești aferente perioadei 01.07.2023-11.12.2023, nu au dispus asupra dobânzii legale și a actualizării sumelor. Sub acest aspect, Tribunalul a subliniat că prin însăși recunoașterea îndreptățirii reclamantului la plata creditului, pârâții admit implicit că pe durata de timp menționată reclamantul a fost lipsit nelegal de aceste sume. Faptul că Ordinul dedus judecătii a fost emis în baza unei Legi declarate ulterior ca fiind neconstituțională nu schimbă această concluzie, în condițiile în care prin declararea neconstituțională a Legii în baza căruia a fost emis, Ordinul a devenit lipsit de fundament legal, iar atingerea ce a fost adusă drepturilor reclamantului prin intermediul acestuia, nelegală.

3. Calea de atac exercitată:

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel reclamantul și pârâtul

Prin apelul declarat de reclamantul s-a solicitat schimbarea în parte a sentinței apelate, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată așa cum a fost aceasta formulată; obligarea intimăților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul apel pe cale separată.

În motivarea apelului, s-a criticat exclusiv soluția de admitere în parte a excepției rămânării fără obiect a acțiunii și respingerii ca rămase fără obiect a petitelor 1 și 2 din cerere a capetelor de cerere prin care a solicitat:

1. Anularea Ordinului de încetare nr. ... din data de 30.06.2023 emis de

2. Obligarea pârâților la plata indemnizației pentru limită de vârstă începând cu data de 01.07.2023 la zi și în continuare lunar; b) soluția de respingere a petitului nr.4 privind obligarea intimăților pârâți la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu soluționarea cauzei în fond, întrucât celelalte excepții, respectiv petitul 3 a fost soluționat în favoarea reclamantului, astfel că nu formează obiectul prezentului apel.

Prin apelul declarat de pârâtul s-a solicitat admiterea apelului și, rejudecând cauza, respingerea capătului de cerere nr. 3, prin care reclamantul a solicitat instanței de fond, printre altele și „obligarea pârâților la plata dobânzii legale calculată de la data emiterii ordinului atacat și până la data efectivă a plății, precum și actualizarea sumelor datorate cu rata inflației”.

În motivarea apelului se arată, în esență, că reclamantul nu este îndreptățit la o altă formă de reparare a prejudiciului decât cea stabilită de Curtea Constituțională prin paragraf nr. 57 din Decizia CCR nr. 678/2023, aceea de repunere în plată începând cu data de 01.07.2023.

În raport de efectele Deciziei nr. 678/2023, Curtea Constituțională a României a reținut la paragraf. nr. 57 următoarele: „Având în vedere cele stabilite, Curtea constată că, sub aspectul efectelor prezentei decizii, repararea prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, care o aveau în plată, se va realiza ex officio, indiferent dacă aceștia au promovat sau nu o acțiune în justiție, începând cu data încetării plății acesteia, respectiv 1 iulie 2023, și, totodată, urmează, pe de o parte, să se reia plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă aflate în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 în privința tuturor beneficiarilor antereferiți, iar, pe de altă parte, să se acorde această indemnizație deputaților/senatorilor care au exercitat cel puțin un mandat parlamentar complet anterior intrării în vigoare a legii și care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută de lege după data de 1 iulie 2023.”

Astfel, sub aspectul efectelor, decizia Curții Constituționale antementionată produce efecte juridice pe trei planuri:

(1) repararea prejudiciului constând în repunerea în plată a tuturor beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, începând cu data încetării plății acestora, respectiv 1 iulie 2023 (teza I);

(2) reluarea plății indemnizațiilor pentru limită de vârstă aflate în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 (teza a II-a) de la data publicării deciziei CCR în Monitorul Oficial al României, respectiv 12.12.2023;

(3) acordarea indemnizației deputaților/senatorilor care au exercitat cel puțin un mandat parlamentar complet anterior intrării în vigoare a legii și care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută de lege după data de 1 iulie 2023. (teza finală).

Pe cale de consecință, Curtea Constituțională a statuat că repararea prejudiciului, cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, constă în repunerea în plată a tuturor beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă începând cu data încetării plății acestora, respectiv 1 iulie 2023, aspect care s-a realizat prin art. 2 din Ordinul nr./28.12.2023 emis de pentru domnul

În considerarea celor anterior menționate, susține că reclamantul nu este îndreptățit la o altă formă de reparare a prejudiciului, o astfel de soluție fiind contrară considerentelor Deciziei CCR nr. 678/2023, reprezentând o îmbogățire fără justă cauză.

4. Apărările formulate în cauză:

Reclamantul a depus întâmpinare la apelul declarat de pârâtul solicitând respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței atacate ca temeinică și legală.

II. Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o dezlegare de principiu cu privire la o chestiune de drept, Curtea de Apel constată următoarele:

Expunerea succintă a litigiului:

Reclamantul a exercitat o funcție de demnitate publică în Parlamentul României, iar după încetarea mandatului de senator și îndeplinirea condițiilor legale cu privire la vârsta de pensionare, a dobândit dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzută de art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

Prin Ordinul emis de nr./22.06.2016 i-a fost acordată indemnizația pentru limita de vârstă.

Ulterior prin Ordinul nr./30.06.2023 emis de către potrivit s-a dispus, în temeiul art. II din Legea nr. 192/2006 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, încetarea plății indemnizației pentru limită de vârstă începând cu data de 01.07.2023.

Prin Decizia nr. 678/2023 a Curții Constituționale a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. II din Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor sunt neconstituționale.

În raport de prevederile acestei decizii, prin Ordinul nr./28.12.2023 emis de a fost reluată plata indemnizației pentru limită de vârstă începând cu data de 12.12.2023, și s-a dispus că „drepturile bănești cuvenite pentru perioada 01.07.2023-11.12.2023 vor fi acordate corespunzător”.

Prin prezentul demers judiciar, reclamantul urmărește obținerea unui titlu executoriu pentru drepturile bănești cuvenite pentru perioada 01.07.2023-11.12.2023, actualizarea acestor drepturi cu rata inflației și plata dobânzii legale.

Motivarea aferentă constatării admisibilității sesizării:

Curtea de Apel constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Astfel, obiectul acțiunii constă în acordarea indemnizației pentru limită de vârstă care se plătește din bugetul general consolidat, supus impactului direct și considerabil al soluțiilor pronunțate în această categorii de litigii, deziderat legal enunțat în expunerea de motive a OUG nr. 62/2024.

Prin urmare, deși indemnizația pentru limită de vârstă nu reprezintă un drept cu caracter salarial, fiind acordată după încetarea mandatului de parlamentar, și nici o formă de pensie socială, având în vedere că potrivit art. 49 alin. 9 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, “Cuantumul indemnizației pentru limită de vârstă se suportă din bugetul de stat, prin

bugetul Camerei Deputaților și al Senatului, și se plătește de acestea.”, iar potrivit alin. 7 “Indemnizația pentru limită de vârstă se cumulează cu orice tip de pensie stabilită în sistemul public de pensii sau în alt sistem de pensii neintegrat sistemului public, precum și cu orice alte venituri realizate.”

De asemenea, intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la analiza posibilității actualizării acestor drepturi cu rata inflației și a plății dobânzii legale este necesară având în vedere că prin apelul declarat de pârâțul Senatul României se contestă acordarea acestor drepturi accesorii creanței principale.

În acest context, Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat anterior asupra incidenței art. 1531 alin. 1, alin. 2 teza I și art. 1535 alin.1 din Codul civil, respectiv art. 1 alin. 3, art. 2 și art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011 în privința indemnizației pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr. 96/2006.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare a problemei de drept:

În cazul neplății obligațiilor bănești la scadență, dispozițiile legale general aplicabile sunt cele reglementate de art. 1531 alin. 1, alin. 2 teza I și art. 1535 alin.1 din Codul civil, respectiv art. 1 alin. 3, art. 2 și art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011, care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de debitor ca urmare a neexecutării de către creditor a obligației de plată: atât pierderea efectiv suferită (*damnum emergens*), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (*lucrum cessans*).

În cauză, Curtea de Apel opinează că pierderea efectiv suferită trebuie remediată prin măsura actualizării sumelor datorate cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică și că beneficiul de care debitorul a fost lipsit (*lucrum cessans*) constă din daunele – interese moratorii, sub forma dobânzii legale penalizatoare.

Împrejurarea că paragraful 57 din Decizia nr. 678/2023 a Curții Constituționale se referă la repararea prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă și la reluarea în plată a indemnizațiilor pentru limită de vârstă aflate în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023, nu impiedică asupra acordării drepturilor accesorii a căror excludere nu este enunțată expres de forul constituțional.

În cele din urmă, potrivit regimului general în materie, are relevanță neplata la scadență și/sau plata cu întârziere a indemnizației în discuție.

Prin urmare, Curtea de apel, în temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept:

„Dacă dispozițiile art. 1531 alin. 1 și alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin. 1 Cod civil se aplică în ipoteza reparării prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor prin Decizia nr. 678 din 28 noiembrie 2023 a Curții Constituționale?”.

În baza disp. art. 2 alin. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 rap. la 520 alin.2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept:

„Dacă dispozițiile art. 1531 alin. 1 și alin. 2 teza întâi și art. 1535 alin. 1 Cod civil se aplică în ipoteza reparării prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor prin Decizia nr. 678 din 28 noiembrie 2023 a Curții Constituționale?”.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă dispune suspendarea apelurilor formulate de pârâțul, cu sediul în, nr., și reclamantul, domiciliat în, str., bl., sc., et. ap., jud. și cu domiciliul procesual ales la punctul de lucru al, în, str., nr.,împotriva sentinței civile nr. / a Tribunalului, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Definitivă.

Pronunțată la data de 01.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECATOR,

.....

GREFIER,

.....

Red.....

Dact. / 4 ex. / 18.10.2024.

Jud.fond.